

Pietní shromáždění na Václavském náměstí k osmému výročí masové vraždy v Oděse. Projev Lenky Procházkové

3. 5. 2022 **kurýr**

Lhostejnost vede k cestám zpátky

Od masového vraždění v Domě odborů v Oděse uplynulo dlouhých osm let.

Nejmladší z identifikovaných 48 obětí bylo 17 a nejstarší 72 let. Pachatelé je sadisticky zabil, protože je popuzoval jejich odlišný názor na ozbrojený puč v Kyjevě, který Západ podporoval a halasně slavil jako vítězství demokracie. Ukrajínští nacionalisté vraždící 2. května 2014 v Oděse dosud nebyli potrestáni. Když RF opakovaně žádala RB OSN, aby se zasadila na vyšetření genocidního masakru, byla žádost pokaždé vetována diplomacií USA a VB. Proč zástupci těchto států bránili průchodu spravedlnosti? Z vývoje událostí je zřejmé, že ostentativní přehlížení a bagatelizování zločinu vyvolalo dojem beztrestnosti a tím byl dračí setbě poskytnut čas, aby vyklíčila.

Nepotrestaný masakr v Oděse byl předznamenáním války, v níž se Ukrajina stala zástupným bojištěm.

Osm dlouhých let Evropa mlčela k zabíjení civilistů na Donbasu, lidí ruského původu, kteří se jako národnostní menšina stali občany druhé kategorie. Půda, na které odedávna žili, se změnila v bojovou zónu. Minské dohody z roku 2015, které měly nastolit příměří a zaručit decentralizaci, nebyly ukrajinskou centrální vládou dodržovány. Sta tisíce obyvatel z Donbasu před pokračujícím terorem uprchlo do Ruské federace, ale Evropa i před tímto exodem pokrytecky zavírala oči. Velkou vinu za současnou eskalaci situace na Ukrajině nesou společně s nečestnými politiky i nepoctiví novináři šířící jednotný názor o agresivních choutkách Ruska a vyvolávající plošnou nenávist vůči ruskému národu. Jakoby se ochrana krajanů a obrana vlastních hranic stala nesrozumitelným motivem.

Ústup od pravidel nastolených po 2. světové válce ale započal už dřív. Nedávno jsme si před Srbskou ambasádou připomínali bombardování Jugoslávie, při kterém se kromě jiných členských států NATO trénovali v zasahování civilistů i piloti Luftwafe. V současnosti členské státy NATO včetně ČR posílají ukrajinské armádě těžké zbraně. Pro takzvané vojenské instruktory z NATO, ale i stovky dobrovolníků a žoldáků se údajně suverénní a demokratická Ukrajina stala cvičným prostorem. Kouřové clony zakrývající pravdu mají na starost média a ta, která se odmítla podílet na všeobecné lži, jsou cenzurována. V péči o uprchlíky se dnes předhánějí státy, které nedokázaly konfliktu zabránit a teď si čistí svědomí tím, že se k vlastním občanům chovají macešsky.

Dnešní pietní shromáždění je tedy nejen připomínkou obětí upálených před osmi lety v Oděse, ale i varovným mementem pro budoucnost. Už v přítomnosti Evropané platí za svou včerejší zbabělost a lhostejnost ke spáchanému bezpráví. Brzy poznáme, jak vysoká ta cena ještě bude.

“Žádný člověk totiž není ostrov sám pro sebe, každý je kus nějakého kontinentu, část nějaké pevniny. Jestliže moře spláchne hroudu, je Evropa menší, jako by to byl nějaký mys, jako by to byl statek tvých přátel nebo tvůj. Smrtí každého člověka je i mne méně, neboť jsem část lidstva. A proto se nikdy neptej, komu zvoní hrana. Zvoní tobě.” (John Donne)

Video k pietnímu shromáždění [ZDE](#)